

Forslag

til

Lov om diplomatiske forbindelser.

Fremsat den 14. marts 1968 af *udenrigsministeren*.

§ 1. Fremmede staters diplomatiske repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer nyder den immunitet og de rettigheder, som er fastsat ved den i Wien den 18. april 1961 udfærdigede konvention og den til konventionen knyttede protokol om erhvervelse af statsborgerskab.

§ 2. Udenrigsministeren kan gøre sådanne afvigelser fra konventionen, som ifølge dennes artikel 47, stk. 2, litra a måtte være berettigede i forhold til stater, der anvender

konventionen begrænsende overfor danske diplomatiske repræsentationer og de dertil knyttede personer.

Stk. 2. Udenrigsministeren kan ligeledes gøre afvigelse i forhold til stater, der ikke har tiltrådt konventionen.

§ 3. Der kan ved kgl. anordning fastsættes nærmere bestemmelser til lovens gennemførelse.

§ 4. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af udenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i De forenede Nationers almindelige virke for folkerettens kodifikation og udvikling besluttede den 14. generalforsamling i 1959 at sammenkalde en international konference til drøftelse af et af De forenede Nationers folkeretskommission udarbejdet forslag til en konvention om diplomatiske forbindelser. Konferencen blev åbnet i Wien den 2. marts 1961 under deltagelse af 81 stater, herunder Danmark, og førte den 18. april 1961 til vedtagelse af en konvention om diplomatiske forbindelser med to fakultative protokoller om henholdsvis erhvervelse af statsborgerret og om tvungen bilæggelse af tvistigheder. Danmark undertegnede konventionen og de to protokoller den 18. april 1961 under forbehold af ratifikation.

Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser med de to fakultative protokoller trådte i kraft den 24. april 1964, efter at 22 stater havde deponeret deres ratifikations- eller

tiltrædelsesinstrumenter hos De forenede Nationers generalsekretær. Konventionen er nu ratificeret eller tiltrådt af i alt 60 stater. Dens ordlyd gengives som bilag 1 til dette lovforslag. Som bilag 2 og 3 gengives de nævnte to protokoller.

Konventionen er for størstedelen af indholdets vedkommende en kodifikation af allerede gældende folkeretlig sædvane og praksis. Den indeholder kun få nydannelser, men formulerer faste regler for de rettigheder og immuniteter, der ydes diplomatiske repræsentationer og deres personale i henhold til den sædvane og praksis, der følges i forholdet mellem de lande, som har en lang tradition for diplomatiske forbindelser. For det store antal af stater, der er blevet oprettet indenfor de sidste ti-år, og som kun har haft begrænset tradition at bygge på indenfor dette område, kan konventionen være til stor hjælp ved etableringen af diplomatiske forbindelser.

De i Wienerkonventionen omhandlede rettig-